

РЕШЕНИЕ

№ 3097

гр. София, 10.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 10.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6455** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба вх. № 25451 от 06.07.2023 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1012 – 21 – 646 от 03.07.2023 г. по описа на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ), подадена от И. Х. М., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], район Нови Искър, [улица], чрез адв. А. Ж. от САК, с адрес [населено място], [улица], ет. 2, кантора № 12 срещу решение № 1040 - 21 – 348 от 06.06.2023 г., издадено от директора на ТП – на НОИ – С. град, с което са отхвърлени жалбите й с вх. №№ 1012 – 21 – 502, 1021-21-503 и 1012-21-504 от 16.05.2023 г. срещу разпореждания №№ 214-00-2955-2 от 24.04.2023 г., 214-00-2955-3 от 24.04.2023 г. и 214-00-2955-4 от 24.04.2023 г. и са потвърдени разпореждания №№ 214 – 00 – 2995 – 2 от 24.04.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, постановено на основание чл. 54ж, ал.2, т. 1 от КСО; 214-00-2955-3 от 24.04.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, постановено на основание чл. 54ж, ал.1 във връзка с чл. 10 от КСО и 214-00-2955-4 от 24.04.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, постановено на основание чл. 114, ал.3 във връзка с чл. 114, ал.2, т. 2 от КСО.

Жалбоподателят оспорва посоченото решение като неправилно, незаконосъобразно и нищожно. Излага доводи, че заличаването на данните, които са подадени по реда на чл. 5, ал.4, т.1 от КСО, може да бъде извършено само след влязло в сила съдебно

решение. В тази връзка в жалбата са развити аргументи относно незаконосъобразността на решението на директора на ТП на НОИ, защото е издаден преди влизане в сила на разпореждането по чл. 54ж, ал.2 от КСО за отмяна на разпореждането за отпускане на парично обезщетение за безработица, тъй като не може да приеме, че паричното обезщетение за безработица е неоснователно изплатено като материалноправно условие по чл. 54ж, ал. 3 от КСО за възстановяване на сумите. Според оспорващата административният орган е трябвало да извърши проверка на работодателя съгласно Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина на осъществяване на контролно – ревизионна дейност. Основните доводи на жалбоподателя са, че е осъществявала трудова дейност, поради което неоснователно е прието, че трудовите й правоотношения с приети за невалидно възникнали и упражнени. Не на последно място се прави възражение за изтекла 5 годишна погасителна давност за възобновяване, изменение и отмяна на регистрираните данни за периодите 27.09.2016 г. до 30.06.2017 г. и от 01.08.2017 г. до 18.01.2018 г. В хода на съдебното производство оспорващият, редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. Ж., като поддържат жалбата, предлагат да се уважи, депозират писмено становище и претендират сторените съдебно – деловодни разноски.

Ответникът –директорът на ТП на НОИ, редовно призован, се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата и предлага да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и депозира писмено становище.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със заявление от 27.03.2019 г. И. М. е сезирала административния орган с искане за отпускане на ПОБ по реда и условията на чл. 54а от КСО. Приложил е Заповед № 001 от 26.03.2018 г. за прекратяване на трудовото й правоотношение с „ХОТ СПОТ ФИНАНС“ ЕООД, считано от 26.03.2018 г., на основание чл. 71, ал.1 от КТ. С разпореждане № 214-00-2955-1 от 30.03.2018 г. на основание чл. 54ж, ал.1 във връзка с чл. 54а, ал.1, чл. 54б, ал.1 и чл. 54в, ал.1 от КСО е отпуснато обезщетение за безработица на жалбоподателя за периода от 26.03.2018 г. до 25.01.2019 г. в размер на 31,43 лв. дневно.

Процесните разпореждания са издадени в резултат на осъществен последващ контрол по спазване на осигурителното законодателство от осигурителя „Бонд БГ“ ЕООД. В хода на тази проверка са констатирани нарушения, които са обективирани в констативен протокол № КВ-5-21-01197198 от 19.09.2022 г.

По време на посочената проверка е установено, че „Бонд БГ“ ЕООД е регистрирано на 14.09.2007 г. първоначално като дружество с ограничена отговорност, със седалище и адрес на управление в [населено място], със съдружници и управители М. Н. Т. и И. П. П.. Считано от 04.02.2013 г. дружеството е преобразувано на еднолично с едноличен собственик и управител И. П. П.. От 09.03.2015 г. „Бонд БГ“ ЕООД се представлява от М. Щ. Л., а на 06.08.2015 г. в ТР е вписана промяна в седалището на дружеството. В хода на административното производство осигурителните органи са направили справка в ТР по името на М. Л. и е установено, че същият е управител или едноличен собственик на капитала на 31 дружества. Съгласно вписванията в регистъра, този осигурител има обявени годишни финансови отчети за извършваната дейност за периода от 2007 г. до 2013 г. Последната подадена годишна данъчна декларация е за финансовата 2016 г., като за 2015 г. и за периода от 2017 г. до 2019 г. дружеството няма подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Данните по чл. 5, ал.4 от КСО са

подавани по електронен път с КЕП. Ответникът по делото не е установил да са подавани данни по чл. 73, ал. 6 от ЗДФФЛ за периода от 2019 г. до 2021 г. По данни, предоставени от НАП към 23.02.2022 г. „Бонд БГ“ ЕООД има публични задължения в общ размер на 488 915, 04л. , в това число главница – 318 191, 41 лв. и лихва – 170 723, 63 лв. Има образувано производство по принудително изпълнение ИД № 22150045969/2015 г. и наложени обезпечителни мерки върху имуществото на длъжника: запор върху банкови сметки, запор на МПС и е започнало принудително изпълнение – разпореждане за изпълнение.

От масивите на НОИ е установено, че М. Л. няма декларирана начало на дейност и осигуряване в качеството му на управител на „Бонд БГ“ ЕООД. За него са налични данни за заявено осигуряване в качеството му на земеделски производител, както и за лице, с код за вид осигурител „01“ за длъжности „бетонджия“, „шпакловчик“, „строителен инженер“, „гипсаджия“, „търговски посредник“, „консултант по управление“, „тракторист“ и „охранителен“.

С писмо от 11.07.2022 г. е изпратено искане за извършването на проверка по делегация в ТП на НОИ – П.. В отговор на 26.10.2022 г. ТП на НОИ = П. е изпратил представената декларация с вх. № 4022-12-131#1 от 25.08.2022 г., подадена от М. Л., в качеството му на управител на „Бонд БГ“ ЕООД, в която е записал, че „фирмата е прехвърлена на негово име, но не е извършва; никаква дейност с нея. Не е назначавал работници, фирмата няма офис и счетоводство. Няма никакви документи, не знае къде се намира и печата на дружеството“.

В хода на административното производство е установено, че осигурителят „Бонд БГ“ ЕООД е подал уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови договори с 59 лица за периода от м. 04.2008 г. до м. 03.2018 г., като за периода след 06.08.2015 г., в който представляващ дружеството е М. Л., лицата са 37 на брой. Към момента на проверката всички трудови договори са прекратени.

От „Справка за декларираните в Персонален регистър и внесени в Приходи суми и разликата между тях помесечно (по фонд и параграф)“ има данни за частично внесени осигурителни вноски за подаваните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО на лицата до м. 09.2012 г., като липсват данни за внесени осигурителни вноски от м. 10.2012 г. до м. 07. 2018 г., в дължим размер на 136 701,95 лв.

От лицата, за които има данни за сключени и/или прекратени трудови договори и данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, е изискано представянето на сведения и документи с цел изясняване на факти и обстоятелства относно извършваната от тях трудова дейност в „Бонд БГ“ ЕООД. Част от лицата са декларирали, че изобщо не са полагали труд в дружеството, други посочват наличието на оформен трудов стаж в трудовите си книжки без наличие на трудов договор и/или трудово правоотношение с „Бонд БГ“ ЕООД, друга част от лица са предоставили противоречиви данни относно правоотношението си с дружеството.

Сред посочените лица е и жалбоподателят И. М., която в декларация от 13.04.2022 г. (л. 92) е посочила, че „трудовете й отношения с дружеството „Бонд БГ“ ЕООД са били в края на 2016 г. и началото на 2017 г. Събирала е билки и подправки в различни местности около [населено място]. Твърди, че бригадира й е плащал в брой, работила е 8 часа дневно, с 1 почивка от 30 минути и 2 почивки по 15 мин.“. Представила е копие от трудова си книжка с отбелязан трудов стаж в „БОНД БГ“ ЕООД на длъжност „билкоберач“ с месечно възнаграждение в размер на 1500,00 лв.

За установите факти и обстоятелства в хода на проверката е издаден Констативен

протокол № KB-5-21-01197198 от 19.09.2022 г. за извършена проверка по разходите на ДОО на „Бонд БГ“ ЕООД, съгласно който е установено, че липсват доказателства за извършвана трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления в регистъра на трудовите договори и данни по чл. 5, ал.4, т. 1 от КСО в регистъра на осигурените лица, поради което за последните не са възникнали осигурителни правоотношения и декларираните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от м.09.2015 г. не съответстват на действителната фактическа обстановка.

Издадени са задължителни предписания № ЗД-1-21-01197155 от 19.09.2022 г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно изброени лица, вкл. и за И. Х. М., с код осигурен „01“ за периода от 27.09.2016 г. до 30.06.2017 г. и за периода от 01.08.2017 г. до 18.01.2018 г. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания, от контролните органи са предприети действия за служебното заличаване на неоснователно подадените от „Бонд БГ“ ЕООД данни по чл. 5, ал.4, т. 1 от КСО по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. (в сила от 03.01.2020 г.) за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. По този повод са заличени и данните, подадени от осигурителя и за оспорващата за периода от 27.09.2016 г. до 30.06.2017 г. и от 01.08.2017 г. до 18.01.2018 г.

След извършеното заличаване на данните за оспорващата, осигурителните органи са приели, че по отношение И. М. липсват доказателства да е извършва;а реална трудова дейност по трудово правоотношение с „БОНД БГ“ ЕООД и е направен извод, че не попада в персоналия обхват на чл. 54а, ал.1 от КСО, т.е. не отговаря на условието за внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най – малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването.

С разпореждане № 214-00-2955-2 от 24.04.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица е отменено разпореждане № 214-00-2955-1 от 30.03.2018 г. за отпускане на ПОБ и с разпореждане № 214-00-2955-3 от 24.04.2023 г. е отказано отпускането на ПОБ по чл. 54а от КСО, поради неизпълнени условия на чл. 54а от КСО. Допълнително е посочено, че съгласно информационната система на НОИ, в 18-месечния период по чл. 54а, ал.1 от КСО за определяне на ПОБ на жалбоподателя, който е от 26.09.2016 г. до 25.03.2018 г., вкл. И. М. е осигурявана за риска „безработица: от осигурител „ХОТ СПОТ ФИНАНС“ ЕООД за периода от 07.03.2018 г. до 25.03.2018 г., вкл. Или 19 дни.

С разпореждане № 214-00-2955-4 от 24.04.2023 г. ръководителят на осигуряването за безработица е разпоредил И. М. да възстанови добросъвестно полученото от нея обезщетение за безработица за периода от 26.03.2018 г. до 25.01.2019 г. в размер на 6568,87 лв.

Недоволна от посочените три разпореждания №№ 214-00-2955-2 от 24.04.2023 г., 214-00-2955-3 от 24.04.2023 г. и 214-00-2955-4 от 24.04.2023 г. на ръководителят на осигуряването за безработица И. М. ги е обжалвала по административен ред пред директора на ТП на НОИ С. – град, който е отхвърлил оспорването и е потвърдил разпорежданията.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от страните.

По искане на оспорващия по делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на

свидетеля Р. Т., който живее на семейни начала с жалбоподателя М.. Съдът кредитира показанията му, доколкото същите кореспондират с останалите доказателства по делото и потвърждават декларацията му от 08.04.2022 г., изпратена по мейл до ТП на НОИ С. град (л. 105), както и потвърждават обстоятелство, че не е запазил никакви писмени документи относно трудовото му правоотношение с „Бонд БГ“ ЕООД, както и че не помни имената на другите „берачи“ и това на управителя на работодателя, което допълнително потвърждава изводите на ответника.

Също така по искане на оспорващата е допусната, изслушана и приета Съдебно – графологична/почеркова експертиза, изготвена от вещото лице Д. В.. Експертът е установил, че подписите, положени за „главен счетоводител“ и за „Управител“ в представената от И. М. трудова книжка, както и че същите не са управителя на „Бонд БГ“ ЕООД. Експертизата бе оспорена от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, но съдът я кредита, тъй като споделя изводите на вещото лице относно динамичният стереотип на подписа на М. Л.. Отделно от това, съдът приема, че оспорването на заключението е свързано с искането за изследване на не оригинални документи, публикувани в ТР, което от своя страна ще доведе до изследване неотнормирани към спора документи и неоправдано отлагане решаването на спора. По този повод не бе удовлетворено искането за разпит на счетоводителя и управителя на „Бонд БГ“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Процесното решение е връчено на 19.06.2023 г. на А. Ж. (л. 19), видно от известие за доставяне ИД PS1071013Z4JG, поради което съдът приема, че жалбата е депозирана в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал.2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

По отношение на възраженията за нищожност на процесните разпореждания следва да се посочи, че по делото е приета Заповед № 1015-21-17 от 27.01.2023 г., издадена от директора на ТП на НОИ С. град, Т. В. (л. 93,94), в която изрично е възложено изпълнението на функциите на административен орган по чл. 54ж, ал.1 и ал. 2 и чл. 54ж, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал.1 и ал. 2 от КСО на 23 бр. длъжностни лица от отдел „парични обезщетения за безработица и гарантирани вземания“ към Дирекция „краткосрочни плащания и контрол“ на ТП на НОИ С. град да издават и подписват разпореждания за отпускане, изменяне, отказване, спиране, прекратяване, възобновяване и възстановяване на паричните обезщетения за безработица по реда на КСО и да издават и подписват разпореждания за възстановяване на неоснователно изплатени парични обезщетения за безработни. Сред изброените 23 служители на ТП на НОИ С. град, в цитираната заповед от 27.01.2023 г., е Т. Г. под номер 10, което означава, че е овластена по предвидения в КСО ред, поради което възражението за нищожност е неоснователно.

С жалбата е направено възражение за изтекла 5 годишна давност за периодите от 27.09.2016 г. до 30.06.2017 г. и от 01.08.2017 г. до 18.01.2018 г. Жалбата и в тази ѝ част е неоснователна, тъй като не е съобразена с цялостния ред предвиден в закона. Съгласно чл. 115, ал.1 от КСО, вземанията на НОИ за неправилно извършени осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвзети пенсии и лихвите върху тях се погасяват с изтичането на петгодишен давностен срок считано от 1 януари на годината следваща годината, за която се отнасят. С изтичането на десетгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят, се погасяват всички вземания, независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите, когато задължението е разсрочено или изпълнението е спряно по искане на длъжника. В чл. 115, ал.5 от КСО е предвидено кога давността спира да тече: 1. При обжалване – докато продължава спорът относно вземането и 2. Когато е образувано друго административно или съдебно производство, от което зависи издаването на разпореждане или отпускане на парично обезщетение или помощ по този кодекс.

Съдът приема, че неправилно жалбоподателят определя началото на периода 27.09.2016 г., датата, от която са заличени данните за осигурителното ѝ правоотношение с „Бонд БГ“ ЕООД, тъй като публичното вземане възниква от момента на отпускане на осигурителното обезщетение, а именно издаването на разпореждане № 214-00-2955-1 от 30.03.2018 г., с което е отпуснато такова за безработица за периода от 26.03.2018 г. до 25.01.2019 г. Следователно петгодишната давност по чл. 115, ал.1, изр. 1 от КСО е започнала да тече от 01.01.2019 г. и към датата на образуване на административното производство по издаване на задължителни предписания – Заповед № ЗР -5-21-01099131 от 16.03.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО (посочена в Констативен протокол № КВ-5-21-01197108 от 19.09.2022 г. (л. 6365)), тази давност не е била изтекла. Нещо повече с образуването на производството по отношение на „Бонд БГ“ ЕООД е спряла да тече 5 годишната давност по силата на чл. 115, ал. 5, т. 2 от КСО. Едновременно с това не е изтекъл 10 годишния срок по чл. 115, ал.1, изр. 2 от КСО.

На основание чл. 54а, ал.1 от КСО, право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: 1. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2. не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; 3. не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс, с изключение на лицата по чл. 114а, ал.1 от Кодекса на труда, или законодателството на друга държава.

Съгласно чл. 54а, ал.3 от КСО във връзка с чл. 1, ал.1, т. 1 от Наредбата за отпускане и изплащане на паричните обезщетения за безработица (НОИПОБ) паричното обезщетение за безработица се отпуска въз основа на заявление до ТП на НОИ, към което се прилага акта за прекратяване на правоотношението.

Разпоредбата на чл. 54а, ал.4 от КСО определя, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в 3месечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок от 7 дни от тази дата.

По силата на чл. 54ж, ал.1 от КСО, ПОБ се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на НОИ.

Съгласно чл. 54л от КСО, отпускането, изчисляването, изменението, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал.4, т. 1 от КСО и данните, декларирани и подадени от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерски съвет.

Законодателят е предвидил в чл. 5, ал.6 от КСО, че данните по ал. 4 служат за определяне на правото и изчисляването на размера на паричните обезщетения, пенсиите и помощите.

Разпоредбата на чл. 5, ал.1 от НОИПОБ посочва, че ПОБ се отпуска, отказва, изменя, спира, възобновява, прекратява и възстановява с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица в 14 -дневен срок от подаване на заявлението, декларация или от настъпването на съответните обстоятелства.

Осигуряването възниква от деня, в който лицата започнат да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ, т.е. придобиване на качеството осигурено лице по смисъла на кодекса е във връзка с осъществяването на трудова дейност (чл. 10, ал.1 от КСО).

Легалното определение на понятието „осигурено лице“ е дадено в §1, ал.1, т. 3 от ДР на КСО и това е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал.1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Съгласно съдебната практика на ВАС не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, защото подадено

уведомление за сключен трудов договор и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО не са достатъчни предпоставки, за да възникват осигурително правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение, изчислено по подадените данни по чл. 5, ал.4 от КСО. По силата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. От събраните по делото писмени и гласни доказателства, ангажирани от жалбоподателя не се установява същата реално да е полагала труд при „Бонд БГ“ ЕООД, за да възникне правоотношението по чл. 10 от КСО. В този слукач доказателствената тежест за установяване на реално положения труд е на самото лице (в този смисъл Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г.).

В настоящия случай за доказване на това обстоятелство по делото е представена единствено Заповед № 035 от 27.09.2016 г. за прекратяване на трудовото правоотношение на И. М. с „Бонд БГ“ ЕООД. По делото не са представени трудов договор и длъжностна характеристика за заеманата от оспорващата длъжност. В този смисъл не се установяват основни параметри на трудовото правоотношение – длъжност, размер на възнаграждението, длъжностна характеристика, от която да бъде установено какви са били основните задължения. Липсват и доказателства за изплатено трудово възнаграждение за периода на действие на трудовия договор.

По отношение на представената пред настоящата съдебна инстанция трудова книжка, в която е вписано, че оспорващата е полагала труд на длъжност "билкоберач" за периода 27.09.2016 г. – 26.06.2017 г. при работодателя „Бонд БГ“ ЕООД., с възнаграждение 1500 лв. и 8 часов работен ден, следва да се посочи, че по нейно е открито производство по оспорване на страници 14 и 15 от ТК, в частите и относно поставените подписи на управителя на дружеството. Видно от представеното заключение на съдебно-графологичната експертиза, която бе обсъдена по – горе в решението. В този смисъл съдът приема, че не са налице доказателства, от които да може да се направи извод, че И. Х. М. е полагала труд в полза на посочения осигурител. В случая и от извършените проверки от НОИ, НАП и ГИТ на осигурителя „Бонд БГ“ ЕООД, се установява липса на факти и доказателства за упражняване на трудова дейност в посочения период.

Предвид установеното при извършените проверки, обосновано е прието от контролните органи на ТП на НОИ-С. град, че „Бонд БГ“ ЕООД от м. 09.2015 г. до м. 07.2018 г. е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр. 1 на физически лица без да се внасят дължимите осигурителни вноски с цел неправомерно

облагодетелстване от фондовете на ДОО. В тази връзка се налага обоснованият извод, че лицата, за които има подадени данни за сключени трудови договори нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не се установяват данни реално да са упражнявали трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл. 10, ал. 1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение. Установените факти и обстоятелства сочат, че без правно основание са декларирани данни в регистрите на НАП и НОИ с цел придобиване на право и отпускане на парични обезщетения от ДОО. В случая проверките по разходите на ДОО на търговското дружество е приключила с издаване на задължителни предписания за заличаване на данни в Р., включително и за И. Х. М. и те са били служебно заличени, след като е установено, че тези лица нямат качеството на осигурени лица по декларираните трудови правоотношения с дружеството.

Констативен протокол №КВ-5-21-01197198 от 19.09.2022 г. за извършена проверка на „Бонд БГ“ ЕООД е издаден във връзка с извършена проверка от страна на контролните органи на ТП на НОИ С.-град. Проверката по разходите на държавното обществено осигуряване на „БОНД БГ“ ЕООД е възложена със Заповед №ЗР-5-21-01099131 от 16.03.2022 г. на административния орган, явяваща се правното основание за съставянето на горецитирания констативен протокол. Въз основа на Задължителни предписания №ЗД-1-21-01197155 от 19.09.2022 г. за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица за периода от 01.09.2015 г. до 31.07.2018 г., от контролните органи на ТП на НОИ – С.-град и на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.2.0015 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на „Бонд БГ“ ЕООД, в това число и за И. Х. М..

Предвид гореизложеното и след като реално не е осъществена трудова дейност от жалбоподателя, не е възникнало осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, т. е. И. М. не попада в кръга на осигурените лица по смисъла на чл. 10 от КСО и §. 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не е налице една от предпоставките за възникване на правото на парично обезщетение. При това положение същата няма право на обезщетение, каквото не оспорва, че е получила.

Съдът не споделя доводите на И. М., че е следвало да бъде уведомена

за започналата проверка на „Бонд БГ“ ЕООД, тъй като същото се развива между административния орган и проверяваното лице, а тя не попада в нито една от тези две категории. В това производство няма място за участие на евентуално осигурени лица или с претенции за осигурени от този осигурител. Жалбоподателят или черпещите осигурителни права лица на собствено основание от възникване на осигурително правоотношение следва да установяват и доказват с всички правно допустими способности, юридическите факти, от които черпят своите осигурителни права. В настоящия случай няма пречка страната, претендираща възникване на осигурително правоотношение в своя полза да доказва съществуването на такова правоотношение в съдебната фаза, в случая, че е била упражнявана трудова дейност в спорния период, което е от значение за правото на отпускане на парично обезщетение за безработица. Контролните органи на НОИ имат правомощията да извършват проверки на осигурителите във връзка с техните задължения за осигуряване на информация и заплащане на осигурителните вноски, но това не включва участието на други лица, тъй като не е налице пряко и непосредствено засягане на права и законни интереси на други лица извън отношенията осигурител- НОИ. Участието на жалбоподателя в отношенията между осигурителя и НОИ, още по малко в служебните контролни проверки не намират опора в закона. Констатациите на органа се основават на други производства и актове, в които оспорващата няма възможност да участва. За нея е налице възможността да установи собствените си права в съдебното производство. Участието като страна в административен процес е свързано и се основава на засягане на права и интереси- чл. 15 АПК и административните актове да засягат непосредствено такива права и интереси чл. 21, ал. 1 АПК. В административното и съдебно производство защитата на жалбоподателя не се основава на доводи за упражнявана трудова дейност и доказателствени искания, за установяване на факта, че е била извършвана, които са фактическите и правни основания за валидно възникване на осигурително правоотношение.

Предвид гореизложеното, жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли, а оспореното разпореждане и потвърждаващото го решение, като правилни и законосъобразни, следва да бъдат оставени в сила. В този смисъл е и съдебната практика – решение № 3416 от 20.05.2022 г., постановено по адм. дело № 1722 по описа за 2021 г. на АССГ, потвърдено с решение № 3288 от 28.03.2023 г., постановено по адм. дело № 8617/2022 г. по описа на ВАС, Шесто отделение.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78

ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактичестката и правна слоЖност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер - 100 лева.

По делото е представена от ответника за послужване в оригинал декларация от М. Щ. Л., която следва да бъде върната на ТП на НОИ – С. град след влизане в сила на настоящето решение.

Водим от горното, Административен съд София град, Трето отделение, 8 –ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Х. М., ЕГН [ЕГН] срещу решение № 1040 - 21 – 348 от 06.06.2023 г., издадено от директора на ТП – на НОИ – С. град.

ОСЪЖДА И. Х. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на Териториално поделение на НОИ- С. град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лв.

След влизане в сила на настоящето решение да се върне на ТП на НОИ С. град представената за послужване Декларация на М. Щ. Л. от 25.08.2022 г. – оригинал.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: